

EBRAR YALÇIN

NEŞE

Kaf Dağının eteklerinde kargalar tarafından esir alınan bir kız varmış. Bu kız o kadar güzel o kadar güzelmiş ki... Uzun siyah saçları omzuna dökülüyor, çekik sarı gözleri etrafa ışık saçıyor. Sarı renkli göz yok demeyin. Bu kızın gözleri sarıymış. Bu kızın adı Neşe'ymiş. Neşe, diğer bebekler gibi ağlayarak değil gülerek doğmuş. Doğumundan sonra da hep neşeli olmuş. Bundandır ki annesi isminin Neşe olmasını istemiş.

Ama kargalar tarafından esir tutulduğundan bu yana neşeli olduğu görülmemiş. Kendisi de bu haline çok şaşırıyormuş zaten. Ama asla mutlu olamıyormuş.

Günlerden cumaymış. Gökyüzünü kurşunî bulutlar kaplamış. Hava soğuk değil, aksine sıcakmış. Öğlene doğru bir yağmur bastırmış. Sanki o gün olacakları gökyüzü anlamış da o yüzden ağlıyormuş, hüngür hüngür ağlıyormuş. Normal zamanlarda her evden ses gelirken bugün her yer çok sessizmiş, sadece yağın yağmurun sesi duyuluyormuş. Herkes evinde derin bir uykudaymış sanki.

Neşe ve anneannesi de evde oturuyorlarmış dışarda şiddetli bir yağmur varmış. Birden evin içerisinde rüzgâr esmeye başlamış, hızlı ve durmak bilmeyen bir rüzgâr. Ama işin ilginç tarafı rüzgâr yukardan aşağıya doğru esiyormuş. Yukardan birileri geliyormuş gibi. Rüzgârın esmesiyle Neşe olduğu yerde donakalmış. Elinden hiçbir şey gelmiyormuş, konuşamıyormuş. Sadece çok korktuğunu hissediyormuş. Tam o anda büyük bir ışık huzmesiyle Neşe gözlerini kırmış.

Neşe gözlerini açtığı anda ucu bucağı olmayan bir yerdeymiş. Aklından hiçbir şey geçmiyor, hiçbir şey hissetmiyormuş. Sanki sonsuz bir boşluktaymış. Korkmuyor, düşünmüyor ve gülemiyormuş. Sanki görmediği ve hissedemediği bir şey buna engel oluyormuş. Evlerinde oluşan o rüzgâr gibi bir rüzgâr esmiş yine ve karşısında büyük bir karga belirmiş. Bu siyah kargayı görünce Neşe'nin içini soğuk kaplamış. Sormak istediği o kadar çok soru olmasına rağmen konuşamadığı için hiçbir şey soramıyormuş.

Karga, onu anlamış gibi konuşmaya başlamış. "Seni biz kaçırdık. Sadece sende olan bir şey var ve senden bize onu vermeni istiyoruz." demiş. Neşe sessiz kalmaya devam etmek zorundaymış. Karga sözlerine şöyle devam etmiş:

- Biliyor musun, ben de bir zamanlar senin gibiydim. Gülerdim. İçimde bir şey vardı ya da o zamanlar gülmek için daha çok nedenim vardı, hatırlamıyorum ama ben hep gülmek isterdim. Sonra zaman geçti ve büyüdüm. Büyüdükçe mutsuzlaştığımın eski neşemi kaybettiğimin farkına vardım. Belki büyüdükçe artan sorumluluklarım yüzünden belki de büyüdükçe artan farkındalıklarımından... Biz, senden kaybettiğimiz neşemizi geri vermeni istiyoruz." demiş. Neşeyi mutsuz bırakınca mutlu olabileceklerini sanıyorlarmış kargalar. Onların mutluluğunu, Neşe'nin çaldığını, Neşe mutlu olmayı bıraktığında kendilerinin mutlu olacaklarına inanıyorlarmış.

Neşe ise hâlâ konuşamamaya devam ediyormuş.

Aradan epey zaman geçmiş, bunun ne kadar olduğunu kestiremiyoruz, Neşe artık zorlanmaya başlamış. Artık konuşmak istiyor ve kargalara, mutsuz olmalarının sebebinin sadece kendileri olduğunu söylemek sonra da eve gitmek istiyormuş. Neşe bunları hissederken küçük bir turna sürüsünün kendine doğru uçmakta olduğunu görmüş. Onu buradan alıp eve götürebileceklerini düşünmüş. Gerçekten de öyle olmuş. Turnalar Neşe'nin yanına konmuşlar. Neşe, kendini çok güvende hissetmiş ve kargayı gördüğünden beri içini kaplayan o soğuk gitmiş. Uzun zamandır konuşmak isteyen ama konuşamayan Neşe, turnaları görünce konuşabilmiş. Kendini onlara her şeyi anlatırken bulmuş. Turnalar, hem onu dinliyor hem de Neşe'nin kollarını kanatlarının aralarına alıp onu, o karanlık kargaların bulunduğu, soğuk Kaf Dağı'ndan kaçırıyorlarmış. Neşe, eski Neşe gibi hissetmeye başlamış. Evine gittiği için, o korkunç Kaf Dağından ayrıldığı için çok mutluymuş. Turnalar ağaçların, ırmakların, köprülerin üzerinden uçmuşlar. Neşe'yi evine getirmişler. Neşe, turnalara teşekkür etmiş. Neşe, o an ne kadar büyürse büyüsün mutlu olmayı bırakmayacağına söz vermiş. Turnalar giderken zamanı geriye almışlar. Neşe dışında hiç kimse bu olayı bir daha hatırlamamış, bu olay da unutulmuşlar arasında yerini almış.